

Listopad

31. 10. se **žáci VI. A** zúčastnili natáčení pořadu pro Český rozhlas na téma **Zvuky v životě nevidomých**.

1.11. se konala v SŠ Nové Butovice **Soutěž v psaní na klávesnici**. Zúčastnili se ho vybraní žáci 2. stupně a PrŠ. **Marek Čtvrtečka vyhrál 3. místo a Marie Kluchová 4. místo**.

Soutěž ve psaní na počítači

Na soutěž jsme jeli 1. listopadu ve čtvrt na devět. Jeli jsme autem do Nových Butovic. Když jsme tam dojeli, čekalo nás občerstvení. Měli jsme sušenky a trubičky. Na soutěži jsem nebyl jenom já, ale byl tam i Matvej Lavrjuk, Nela Franková, Benjamín Levíček, Ondra Krejča a spousta dalších dětí. Text, který jsem psal na svém počítači, byl o vysokých školách. V textu se objevovala slova, která byla na napsání moc těžká, ale nakonec jsem je nějakým způsobem dovedl napsat. Měl jsem 196 úhozů za minutu, ale bohužel tam bylo 17 chyb, což bylo hodně. Dozvěděl jsem se, že např. Benjamin Levíček tam měl mnohem víc chyb, ale zato více úhozů. Ale přesto jsem byl rád, že jsem dosáhl třetího místa. Na závěr jsme dostali diplom a nějakou taštičku se sušenkami. Byl jsem z toho hodně šťastný. Ještě před vyhodnocením byl oběd, ke kterému jsme měli polévku a smažený řízek. Oběd byl v hotelu v Radlické ulici. Po vyhodnocení jsme jeli zpátky do školy. Soutěž se mi líbila.

Marek, I. PrŠ

Počítačová soutěž v Butovicích

Soutěž se konala v butovické střední škole. Vítěz byl ten, kdo toho nejvíc napíše a bude mít nejméně chyb. Zúčastnilo se jí také několik žáků z naší školy. Na soutěži bylo také mnoho jídla, což je podle mě nejdůležitější. Text, který jsme psali, byl o snižujícím se počtu studentů na vysokých školách.

Soutěž se mi líbila. Nejspíš tam pojedou příští rok zase, pokud mě vyberou.

Matvej, 8. ročník

1.11. se **I. PrŠ** zúčastnila **programu v kostele sv. Ignáce**.

1.11. se vybraní žáci zúčastnili **v rámci akce Laskavec setkání se seniory ve středisku Palata**. Akci každoročně vyhlašuje nadace Karla Janečka.

Moc se mi líbilo, že jsem si mohla na Palatě povídat. Od jedné paní jsem se dozvěděla, že dříve byla národní spartakiáda v Levoči. V Levoči se jí líbil barokní kostel, kde bylo mnoho pěkných věcí. Také jsem se jí ptala, jaký byl její nejzajímavější zážitek. Prý to bylo narození vnoučat. Chci poděkovat za to, že jsme Palatu navštívili. Lucie, I. PrŠ

Byli jsme v domově důchodců se zrakovým postižením. Setkal jsem se tam s jednou milou babičkou, která tam už je dva roky. Má ráda pejsky a moc hezky jsem si s ní popovídal. Měli jsme tam i pohoštění. Pak jsem si povídal s další milou babičkou,

které bylo přes 60 let. Také měla ráda pejsky. Těším se, že si návštěvu někdy zopakujeme.

Jirka, I. PrŠ

Povídala jsem si s jednou babičkou, která mi říkala, že je jí 90 let a má 8 vnoučat. Narodila se prý v Brně. Říkala, že jí rodiče brzy umřeli. Vychovala jí prý babička. Mají tam i ruční práce. Říkala, že jí baví šítí. Babička také říkala, že měli včera k obědu řízek s kaší. Měli jsme tam i pohoštění. Nakonec jsme dostali modrý náramek, na kterém byl nápis Jsem laskavec.

Agáta, I.PRŠ

2. 11. proběhla v sále školy **pro pedagogy beseda s paní Jelínkovou o autismu.**

6. 11. navštívili **žáci V. a VI. A Lány.**

Exkurze do Lán

Dne 6. 11. jela naše třída a třída paní Výmolové do Lán. Byli jsme na hřbitově podívat se, jak se panu prezidentu osvoboditeli spí. Měl jsem fotoaparát, takže jsem mohl fotit. Dále jsme byli v muzeu T. G. M., kde to bylo super, protože tam byla JAWA pérák, z čehož by byl táta doslova unešen. Výstava byla i o první republice a o československých legiích. Byli jsme rozděleni na dvě družstva a odpovídali jsme na otázky.

Byla pro mě nová informace, že Herbert Masaryk hrál na housle.

Exkurze do Lán byla nádherná a děkuji, že jsem tam mohl být. Bylo nádherné podzimní počasí, takže SUPER!

Martin, 6. ročník

Dne 6. 11. jsme se se školou vypravili na exkurzi do Lán. Tato exkurze byla o našem prvním československém prezidentovi T. G. Masarykovi. Když jsme vystoupili z autobusu, šli jsme se podívat na hřbitov v Lánech. Byl tam hrob T. G. Masaryka a jeho rodiny. Paní učitelka Hrušková si pro nás připravila kvíz. Bylo tam celkem 10 otázek a byli jsme rozdělení na dvě skupiny. Pak jsme šli do muzea T. G. Masaryka. Před muzeem byla socha, na které sedí T. G. Masaryk na koni. Když jsme šli do muzea, tak přišla paní průvodkyně a posadila nás před stůl, kde byl napsaný stručný text o všech z rodiny T. G. Masaryka a jejich fotografie. Paní průvodkyně nám začala vyprávět o tom, jak muzeum vzniklo a poté o rodině T. G. Masaryka. Pak jsme šli po schodech nahoru, kde byly různé věci například: sochy,

jak dříve chodily děti oblékané, různé fotografie a články, jaké dříve byly uniformy a mnoho dalších věcí. Když jsme si to všechno prošli a prohlédli, šli jsme do takového malého kina, kde nám promítali film ještě z dávných let. Nakonec jsme dostali kovové placky, které jsme si mohli připnout na tričko. Exkurze byla celkem zajímavá.

Amálka, 7. ročník

V Lánech jsme se byli podívat na hřbitově, kde je hrob T. G. Masaryk a Charlotty Masarykové. Byli jsme také v muzeu, kde nám paní průvodkyně povídala o rodině Masaryka. Například jsme se dozvěděli, že své druhé jméno má Masaryk po své manželce. Prohlédli jsme si Masarykovu bustu a staré předměty včetně staré motorky. Výlet se mi moc líbil.

Pavel, 6. ročník

V muzeu jsme viděli staré věci, jako například psací stroj, krabici na klobouky, staré lyže a fonograf. Mně se nejvíc líbila motorka Jawa pérák a kolo.

Adam, 6. ročník

7. 11. se uskutečnil **Den otevřených dveří pro veřejnost.**

7. 11. vystoupil **školní sbor spolu s M. Lavrjukem a F. Lanou pro Lions club** v sále školy.

8. 11. zhlédli žáci **I. Prš** představení **Elektrický Emil v Divadle Gong.**

Elektrický Emil

Včera jsme byli na představení Elektrický Emil v divadle Gong. Představení vypráví o tom, jak Emil Kolben byl zkoušen z fyziky. Dostal jedničku. Když to slyšela jeho žena Malvína, měla z toho velkou radost. Jednou se Emil Kolben rozhodl, že pojede vlakem na výlet do Kostelce nad Labem, ale Malvína řekla, že nepojede, protože nemá ráda, když parní lokomotiva smrdí, a tak mu řekla, aby vynalezl lokomotivu, která nesmrdí. Jeden pán mu poradil, že by mohl pracovat v Americe. Nasedl tedy na loď, která ho dovezla do New Yorku. Tam Emil viděl pana průvodce, který mu ukazoval mrakodrapy. Potom se ten Emil Kolben rozhodl, že bude v jednom z těch domů pracovat. Když vstoupil do domu, spatřil tam Tomase Alvu Edisona, který sestrojil obloukovou žárovku, která hodně bzučela. Pak potkal pana vynálezce, který dal do žárovky bonbón, a ona se rozsvítila. Pak ji bouchl bičem, a ona najednou zhasla. Říká se tomu střídavý elektrický proud, který je rozšířen po celém světě. Pak šel k dalšímu pánovi, který vymyslel telefon. Malvína se divila, co to je, protože takový přístroj ještě neznala. Emil ji uklidňoval, a říkal jí, že to je telefon. Potom se jí zeptal, jestli by k němu nepřijela do Ameriky. Malvína k němu tedy přijela a byla ráda, že už se panu Kolbenovi podařilo sestrojit elektrickou lokomotivu. Pak společně nasedli na loď a jeli z New Yorku do Vysočan, kde bydleli. Divadlo se mi líbilo. Byl bych rád, kdybych tam šel zas příště.

Marek, I. PrŠ

Elektrický Emil vypráví o muži jménem Emil Kolben, kterého vyvolala paní učitelka, aby jí řekl něco o fyzice. Emil jí řekl všechno, co ví, a poté mu Malvína poděkovala, že ji zachránil před zkoušením. Poté se Emil zeptal Malvíny, jestli si ho vezme za muže. Malvína odpověděla, že ano. A byla svatba. Druhý den, mu Malvína řekla, že by chtěla lokomotivu, která nekouří a nesmrdí. Tak se Emil vydal do Ameriky za vědcem jménem Edison. Ten mu ukázal elektrický obvod. Poté ho poslal za Nikolou Teslou. Emil se ho zeptal, jestli nemá plány na lokomotivu a on odpověděl, že má, ale že mu je nedá. Mezitím tam přijela Malvína. Později Tesla Emilovi plány na lokomotivu dal. Emil a Malvína odjeli domů a Emil sestrojil lokomotivu. Moc se mi to líbilo a těším se na další představení.

Jirka, I. PrŠ

Emil si posílal dopis s Malvínou. Nikola dával svíčku do džusu. Emil si vzal za manželku Malvínu, pro kterou sestrojil lokomotivu, která nesmrdí. Emil jel

s námořníkem lodí do Ameriky a zpíval na lodi. Po telefonu se domlouval s Malvínou. Moc se mi to líbilo, bylo to hezké divadlo.

Agáta, I. PrŠ

8. 11. se pí učitelky Průchová, Machová, Policarová a pí ředitelka Helešicová zúčastnily **školení práce s novou verzí ZOOM textu** v učebně ICT.

12. 11. od 8 – 17 hodin zúčastnili **vybraní žáci turnaje v showdownu o pohár ředitelky školy na náměstí Míru.**

Jeli jsme na náměstí Míru na turnaj ve showdownu. Byli tam se mnou Natálka Horváthová, Honza Singer, Kryštof Chábera a Amálka Brožová. Turnaje se zúčastnila družstva Opavy, Brna, Náměstí Míru, Olomouce a naše z Hradčan. Obsadili jsme 6. místo a dostali medaili jako cenu útěchy.

Adam, 6. ročník

13. 11. **Mezinárodní den nevidomých.**

13. 11. od 9 hodin proběhla **pedagogická rada vychovatelů a od 13 hodin učitelů.**

20. 11. si pro nás **paní Miláčková připravila besedu o básnících Vítězslavu Nezvalovi a Jaroslavu Seifertovi.**

Včera jsme s paní Miláčkovou měli besedu o básnících Vítězslavu Nezvalovi a Jaroslavu Seifertovi.

První půlka byla o Nezvalovi. Bylo zajímavé, že Nezval byl hodně tlustý a že byl schopný na posezení sníst asi dvacet větrníčků anebo dvacet nebo třicet indiánků.

Paní Miláčková nám taky vyprávěla historku o tom, že se jednou Nezval s ostatními básníky v Holešovicích strašně opil. A když se chystali odejít, tak Nezval, i když byl tlustý, tak šel první a začal tam na ulici strašně řvát. Řval tak, že to bylo slyšet skoro na celé Holešovice. Ostatní básníci dokonce i lidé z oken se ho snažili uklidnit, ale vůbec se jim to nedařilo. Pak tam na něj přišli policajti a on se s nimi strašně popral. Pak s ním byl i soud, tehdy to bylo tak, že když byl někdo hodně opilý, a ostatní mu to prokázali, tak se to bralo tak, že tím, že byl opilý, za sebe nemohl zodpovídat a tak škody nebyli na něm. Všichni básníci se za Nezvala postavili a říkali, že za sebe nezodpovídal, že byl opilý do němoty. Ale jeden policista se ozval, že nemohl být opilý do němoty, když pořvával v Holešovicích. Tak Nezval dostal podmínku a hned jak skončil soud, ji málem porušil, protože viděl policajta a jak byl naštvaný, tak mu málem počůral uniformu.

Druhá půlka byla o Jaroslavu Seifertovi. Moc se mi líbilo, když paní Miláčková vyprávěla o tom, že jeden z nejhezčích zážitků, které měl Seifert s jídlem, byl ten, kdy byl jako malý na kluzišti a moc neuměl bruslit. Tak se ho nějaká paní ujala a dlouho se mu věnovala a za ten den ho naučila bruslit. Za odměnu pak malému Jarouškovi dala pralinku a k ní ho myslím i pohladila, nebo mu dala pusy.

Beseda se podle mého názoru paní Miláčkové moc povedla, bylo skvělé, že tam mluvila o věcech, o kterých se myslím na wikipedii nedočteme. Byli tam prý někteří

jedinci, kteří trochu bojovali se spánkem, ale podle mě to moc na spaní nebylo, protože paní Miláčková tam zapojila dost vtipných věcí. Je to zase jedna z těch besed, které ve mně myslím nechají stopu na delší dobu.

Nela, 10. ročník

Tato beseda byla rozdělena na dvě části. V první části se mluvilo Vítězslavu Nezvalovi. Ten nikdy nedostudoval školu a místo toho se rozhodl stát básníkem. Zdraví ho, zdá se, příliš netrápilo a žil bohémským životem. Neustále běhal, či vzhledem k jeho váze způsobené požíváním indiánků spíše chodil, za ženami. Také pil a způsoboval veřejné pohoršení. Mimo to se však stal velmi slavným, ale dožil se pouze 58 let. Seifert žil spořádanějším životem, sice také běhal za ženskými a holdoval jídlu. O něm také napsal báseň a způsobil si tím velkou ostudu, ale jinak byl mnohem klidnější a také díky tomu zemřel až v roce 1986. Také jsme se dozvěděli, že nepsal jen o své mamince, ale také o tatíncovi.

Ríša, 10. ročník

Jaroslav Seifert je držitel Nobelovy ceny za literaturu. Napsal např. básně Zpívám zpěv míru, Město v slzách. Beseda se mi hodně líbila.

Martin, 6. ročník

Pouštěli jsme si nahrávku s hlasem Jaroslava Seiferta. Měl celkem příjemný hlas. Říkali jsme si, že jeho tatínek kouřil v noci dýmku.

Tadeáš, 8. ročník

20. 11. se konala **beseda s hercem a zpěvákem Josefem Lauferem**.

Beseda s Josefem Lauferem

Josef Laufer byl spolužákem herečky, dabérky a uvaděčky besed v naší škole paní Evy Miláčkové. Je to zpěvák, herec apod. Vyprávěl nám o tom, jak byl v Londýně na premiéře filmu Help. Pak prý jel se svým manažerem na večírek tohoto filmu. Setkal se zde s kapelou The Beatles. Povídal si s Johnem Lennonem a prý se hodně zasmáli. John Lennon vycítil, že je ze severu. Beseda se mi hodně líbila.

Martin, 6. ročník

Josef Laufer se narodil ve Francii a je mu 79 let. Prý umí 9 jazyků.

Adam, 6. ročník

20. 11. se pí **Průchová a Machová** zúčastnily semináře **Zápis a čtení matematiky na PC**.

21. 11. do školy přišli **studenti z Pedagogické fakulty UK**, aby s žáky **VI. A** v hodině **výtvarné výchovy** zkusili udělat **z kartónu moderní město**. **Téma bylo Architektura města a budov**. Moc se jim to povedlo.

26. 11. žáci IV. a V. A navštívili na americké ambasádě program na téma Thanksgiving Day.

V pondělí 26. 11. jsme byli pozváni na americkou ambasádu v Praze. Pozvány byly třídy IV. a V. A a dvě děti ze III. A. Povídali jsme si o tom, jak se slaví v Americe Den díkuvzdání (Thanksgiving Day). Ochutnávali jsme dýňový koláč (pumpkin pie). Moc mi nechutnal. Podle vlastní ruky jsme malovali krocany.

Nela, 5. ročník

29. 11. dopoledne zhlédli žáci MŠ představení v Divadle u Hasičů s názvem Putování do Betléma.

29. 11. se uskutečnil v sále školy koncert Českého rozhlasu, jehož součástí bylo předání not v bodovém písmu. Na koncertě vystoupila i zpěvačka Lucie Bílá.

Koncert s paní Lucií Bílou

Dne 29. 11. 2018 byl u nás ve škole krásný koncert tak jako každý rok. Je to koncert, kterého se účastní vždy Český rozhlas, který naší škole předává noty v Braillově písmu. Pokaždé tam vystoupí i náš školní pěvecký sbor, ve kterém jsem i já od minulého školního roku od února. V každém roce tady byl někdo slavný, třeba zpěvák nebo i někdo jiný. Letošní rok na tento koncert k nám do školy přijela velmi slavná zpěvačka: Lucie Bílá, na kterou už jsme se předem skoro všichni z naší školy moc těšili. Já jsem se na ni těšila opravdu hodně, dokonce tak, že se mi o tom den před tím i zdálo. Jsem moc ráda, že jsem zrovna v tento den ve škole nechyběla a mohla jsem si to také užít. Bude to pro mě už navždycky největší zážitek mého života a nikdy na něj nezapomenu. Den 29. 11. 2018 pro mě byl a je ten nejlepší z mého života a vím, že už navždy bude. Náš školní sbor si s ní krásně zazpíval, moc jsem si to užila a v tu chvíli jsem se cítila jako ten snad nejšťastnější člověk na světě, opravdu jsem byla velmi šťastná a ani jsem tomu po pravdě ze začátku nechtěla uvěřit a říkala jsem si: To je snad jenom sen. Bylo nádherné se s ní vůbec setkat a vidět jí prostě osobně, ale nejvíc mě potěšilo to, že jsem se s ní pozdravila, podala jsem si s ní ruku, objala jsem se s ní a také jsem se s ní vyfotila. Hlavně mě opravdu potěšilo, že si školní sbor pozvala sama od sebe na pódium a mohli jsme si s ní zazpívat. Byl to opravdu krásný zážitek a musím říct, že tohle byl pro mě takový

už předem krásný dárek k Vánocům. Dala našemu školnímu sboru po našem vystoupení takový malý dárek. Dala nám krásnou stříbrnou krabičku s podpisem a uvnitř byl nádherný řetěz s andílkem, kterého vyrobila sama. Říkala nám, že ty andílky vyrábí sama a pak je prodává na svých koncertech. Z těch peněz pak prý kupuje invalidní vozíčky. To mi přijde opravdu super a taky mě to hodně potěšilo. Potěšilo mě také to, že nás chválila, jak jsme ty naše písničky krásně zazpívali. Opravdu na to nikdy nezapomenu. Mám paní Lucku Bílou opravdu hodně ráda. Už jenom proto, že i když je slavná, hodně slavná osobnost, tak je vlastně úplně obyčejná a je prostě úžasná, není vůbec namyšlená, a to by klidně mohla být, ale není, a to je na ní to skvělé, dokonce to nejlepší. Aspoň si já teda myslím. Doufám, že se s ní ještě někdy setkám. Paní Lucka Bílá je úžasná zpěvačka, ale i úžasný člověk.

Maruška, 10. ročník

30. 11. Žáci V. A navštívili Štefánikovu hvězdárnu na Petříně.

Dne 30. 11. jsme byli v hvězdárně. Hvězdárna se nachází na Petříně. Před hvězdárnou jsou sluneční hodiny a socha Milana Rastislava Štefánika. Ve hvězdárně jsme se šli podívat na film o vesmíru a potom jsme šli do kopule, kde mají veliký dalekohled, modely planet a model měsíčního povrchu. Také tam byl model černé díry. Koupili jsme si z automatu kuličku za 10 Kč. Kuličku jsme postavili na okraj černé díry a pustili ji dovnitř. Ona tam pěkně kroužila a nakonec spadla dovnitř. Model černé díry se skládá z rámu, na kterém je tenké plátno, které se svažuje ke kovovému kroužku, kterým ta kulička propadne. Také tam byla váha, na které jsme si mohli vyzkoušet, jak vážíme na jiných místech ve vesmíru. Já jsem vážil na Zemi 42,5 kg a na Měsíci jsem vážil 7kg a na Slunci něco přes 1000kg. O

patro výš byly asteroidy. Jeden byl kamenný a druhý byl železný a ten kamenný byl o dost lehčí než ten železný. Také tam byl ještě největší asteroid v ČR. Váží 1000kg. Na konci se k nám připojila paní Vrtíšková s Julinkou. Hvězdárna se mně líbila, protože nám pán, který nás provázel, dovolil pár otázek. Povídali jsme si o konci světa.

Adam, 6. ročník

Ve hvězdárně jsme se dozvěděli informace o vesmíru, mohli si sáhnout na dalekohled a jiné věci. Byla tam znázorněná naše Země, a ta koule byla z polystyrénu. Viděli jsme model černé díry. Mohli si tam vhodit kuličku. Ve hvězdárně se mi líbilo.

Tadeáš, 8. ročník

Internátní žáci s paní vychovatelkou Fazekašovou navštívili **interaktivní výstavu CZECHINNOVATION EXPO.**

